

Maria Troosteres

Doorgaan zegt men,
het komt wel goed,
maar niets is minder waar,
omdat het zo niet kan –
zo niet.

Vele zielen zijn getroffen,
door pijn,
sommige wegen staan vol doornen,
troosteloos, alleen en koud,
voelt het hart zich in de nacht.

Lang vergeten,
grote afstand,
uitzichtloos ver uit het oog,
de nabijheid en de troost –
God, waar bent U?

Niet alleen, te midden van de pijn
een blik die troost schenkt,
omdat hij begrijpt,
niet veroordeelt,
vergeeft.

Troosteres van de Bedroefden,
staat er op het kapelletje,
zwart-wit en gewoon een kleine afbeelding,
uit lang vervlogen dagen –
tijdloos.

De moeder en het kind,
troosteres,
zij kent berg en dal,
zij zegt niet: verder gaan –
nodigt uit bij haar te zijn.

Maria, troosteres,
U ziet de pijn,
begrijpt de nood,
Uw troost is echt,
U begrijpt het hart,

Bid voor mij!

Amen

Gregor Kauling